

Det gælder miljøafsnittet – som er vigtigt af miljøgrunde, vil jeg sige til hr. Kent Kirk, og ikke bare fordi det er noget, vi kan lide, eller noget, folk kan lide – det gælder forbrugerbeskyttelsesafsnittet, og det gælder en række andre initiativer og synspunkter, som regeringen har taget eller fremført, f.eks. det om budgettet, at Danmark har sagt, at det er af afgørende betydning at kunne vælge ikke at deltage i gennemførelsen eller finansieringen af fælles aktioner, hvis man står udenfor. Det var netop noget af det, der skilte os under forhandlingerne.

Hvis det betyder, at regeringen for alvor er ved at forstå, hvad det vil sige, at det er SF, der står med den politiske nøgle, når resultatet af forhandlingerne skal gøres op, så er vi helt tilfredse med det i SF.

Det er ikke, fordi vi er specielt magtsyge, men helt enkelt fordi vores synspunkter om EU bredt forstået uden tvivl deles af et meget stort antal mennesker i Danmark og langt flere end det antal stemmer, SF får ved valgene. Sådan er det, og jo flere der erkender det, jo bedre for en stærk og rigtig forhandlingslinje.

Det demokratiske underskud og eliternes EU skal vi bekæmpe ved bl.a. at satse på beskæftigelse, forbrugerpolitik, lønmodtagerrettigheder, åbenhed og miljø – det, som folk opfatter som noget helt andet end et EU, som er kapitalens Europa, hvor kun den rå magt råder. Derfor er det også en del af projektet om at mindske det demokratiske underskud.

Det andet tema, vi skal satse mere på, er de nationale parlamenters rolle. Her har regeringen spillet ud med noget, og jeg er da glad for, at der er spillet ud med noget, men jeg mener, at der skal mere til, og under forhandlingerne vil jeg opfordre regeringen til at gå stærkere ind for det område.

Vi er jo i en historisk situation i disse år: Vi sidder i Europaudvalget hver fredag og diskuterer den dagsorden, og nu gør de det også i Sverige, i Finland og i en lang række andre lande; hver fredag diskuterer de den samme dagsorden. Det er en verdenshistorisk begivenhed, at parlamentarikere i Europa diskuterer den samme dagsorden, og jeg tror, vi skal forstå betydningen af, at det i høj grad bliver de nationale parlamentarikere, der kommer til at være bærende af en europæisk debat om de samme emner på samme tid, og derfor opfordrer jeg stærkt regeringen til at gøre noget mere her.

Det sidste område har med fleksibilitet at gøre og med, hvordan vi kan bekæmpe det demokratiske underskud, og her er jeg stærkt kritisk over for, at regeringen er så fodslæbende, når det handler om fleksibilitet. Flexibilitet er jo at respektere landenes, befolkningernes ret til at sige: Det her vil vi ikke være med til. Eller til at sige: Her ønsker vi noget andet end flertallet, end gennemsnittet. Det er dybest set fleksibilitet, og derfor er min opfordring, at regeringen ikke er så fodslæbende her, men at Danmark spiller ud med konkrete udspil om fleksibilitet.

Jeg kan ikke her nå at formulere SF's synspunkter om fleksibilitet. Jeg kan kun sige, at vi grundlæggende mener, at der her er noget vigtigt, som skal dyrkes, og hvor Danmarks position som et land med forbehold burde forpligte til, at det var os, der stod i spidsen og så noget positivt og ikke kun farerne ved det. Vi kan godt se, at der er problemer i en bestemt måde at lave fleksibilitet på, selvfølgelig kan vi det, og det kan vi drøfte videre i dag. Men grundlæggende kan vi se, at vi kunne få lagt et ganske positivt spor, hvor EU udviklede sig i flere rum.

Så til sidst om forbeholdene og det, man kunne sige foregår i Folketinget: De skal fastholdes af indholdsmæssige grunde, og de skal også fastholdes, fordi vi dermed giver et demokratisk signal til befolkningen. Det har også noget med diskussionen om det demokratiske underskud at gøre, hvor mange mennesker føler, at der bliver løbet om hjørner med dem. Det er vigtigt, at der bliver tryk om, at der ikke bliver løbet om hjørner med befolkningen.

Jeg er glad for at kunne konstatere, at det irske formandskab to steder har opereret med forslag om at traktatfæste noget fra forbeholdene. Det ene er formuleringerne om unionsborgerskab, som er det direkte danske forbehold. Det andet er om nærhedsprincippet, hvor man foreslår, at formuleringerne fra Edinburgh skal direkte ind i en protokol i Traktaten. Det synes jeg er positivt. Her har vi vist, at den danske position ikke bare ændrer noget i Danmark, men også i EU.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg har to spørgsmål til hr. Gade. Den 6. oktober var jeg ved at få morgenkrydderen galt i halsen, da jeg bladrede i Politiken og kunne læse, at SF ved en folkeafstemning efter regeringskonferencen er tæt på at anbefale et ja. Jeg tror, at det var efter, at John Iversen havde forladt SF. Og jeg